

2020. április 5.
Örülj! Királyod érkezik!
Virágvasárnap

Lekció: Lukács 19:28-40

Textus: „Az Úrnak *Lelke van énrajtam, mert felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessek a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat, és hirdessek az Úr kedves esztendejét.*” (Lukács 4:18-19)

Jézus –az uraknak Ura és királyok Királya– Izrael népe között szolgált. Voltak, akik elfogadták Őt, mint Isten küldöttét, a Messiást. Voltak azonban, akik hitetlenkedve és kétségek között kérdőjelezték meg hatalmát, vagy csak távolról szemlélődtek. Viszont voltak olyanok is, akik elutasították, nem fogadták el Őt, mint Messiást, sőt hitük és meggyőződésük szerint soha nem is fogadták volna el.

Mennyire érdekes az, ahogyan az emberek akkoriban Jézus személyéhez viszonyultak. Akkoriban? Hiszen mondhatjuk, hogy ez ma is így van, mert vannak, akik elfogadják Krisztust, mint Urukat és Messiásukat, és vannak, akik kételkednek benne vagy kutatják, hogy ki is Ő valójában, és sokan vannak, akik elutasítják. Viszont vannak olyanok is, akik az egyik pillanatban Jézussal járnak életútjukat, egy másik helyzetben azonban ellene fordulnak és megtagadják Őt. A virágvasárnapi történetünkben is valami hasonlót találunk.

A történet azzal kezdődik, hogy Jézus Jeruzsálem felé tart, ahol majd az Atya elrendelése és akarata szerint végzi be küldetését. Krisztus a tanítványok élén vonul. Sokan mentek akkor Jeruzsálembe, ugyanis Izrael egyik legnagyobb eseményére –a Páska ünnepre– készültek.

Ahogy közeledtek Jeruzsálemhez, Jézus utasítást ad két tanítványának, hogy menjenek be az ott levő faluba, és hozzanak el egy szamárcsikót, amelyen még nem ült senki. Ha pedig valaki megkérdezi, miért viszik el a szamarat, akkor mondják azt, hogy az Úrnak van szüksége rá. A tanítványok engedelmeskedtek Jézus abszurd és az emberi értelem számára nem éppen reális kérésének. A két tanítvány nem kérdezett vissza, nem akadékoskodott, nem mondták, hogy „*hát Jézus ezt azért mégse.*” Talán megfordult a fejükben, hogy mennyire furcsa dolgot kér tőlük az Úr, de mégis engedelmeskedtek.

A döbbenetes mindebben az, hogy mindent úgy találtak, ahogyan Jézus megmondta nekik. A tanítványok odavezették a szamarat és „*felsőruhájukat ráterítették a szamárcsikóra, és felültették rá Jézust.*” (35.v.)

A városban levő, a Páska ünnepre érkezett zarándokok már hallottak arról, hogy Jézus a város felé közeledik, és kimentek, hogy lássák őt, hogy találkozzanak

vele. A legtöbben már hallottak arról, hogy Jézus hogyan támasztotta fel Lázárt a halálból. Hiszen a hír már akkor is nagyon gyorsan terjedt. Az emberek már alig várták, hogy láthassák azt, aki ilyen csodát volt képes megtenni.

Az a nap, amelyen Izrael Messiása bevonult a Szent városba, az öröm és az ünnep napja volt. Az a nap különleges volt, mert mind a tanítványok, mind pedig az ott levő nép az új Királyt ünnepelte. A dicséret és dicsőítés egyre hangosabb lett. A lelkesedést még inkább növelte az, ahogy az emberek a ruháikat és a pálmaágakat Jézus elé, az útra terítették, énekeltek és örvendeztek.

Krisztus Jeruzsálembe való bevonulása az öröm ünnepe volt. Az emberek örvendeztek Jézusnak, aki az Úr nevében jött el, hogy evangéliumot hirdessen a szegényeknek; hogy a szabadulást hirdesse a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássa a megkínzottakat; és hirdesse az Úr kedves esztendejét (Lk.4:18-19).

A mai napon az Úr minket is arra ösztönöz, hogy örüljünk. Mindnyájunknak szüksége van örömteli napokra. Tudom, hogy sok minden van és történik az ember életében, ami elveszi a kedvünket, meglopja az örömünket. Különösen igaz ez ebben a félelemmel és aggodalommal teli időszakban, amikor nem látjuk a kiutat és ráadásul minden rosszabbá, ijesztőbbé válik körülöttünk.

A jó hír azonban az, hogy Isten örömteli napokat akar adni az életünkbe annak ellenére, amiken most átmegyünk. Mind az öröm, mind pedig a fájdalom, az aggodalom ott lehet az életünkben. Jelen voltak ezek az érzések Jézusban is, ott a dicsőséges bevonulásnál.

Azonban ez a nap Isten kegyelme és a mi döntésünk által lehet örömteli. Ma erre bíztat téged az Isten igéje: „*Örvendj nagyon..., ujjongj...! Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos...*” (Zak.9:9) Krisztus szeretetével jön hozzád, azért jön, hogy megáldja életedet, hogy gyógyulást hozzon lelki és testi sebeidre. Közel jön Szentlelke által, hogy megnyugtassa háborgó vagy aggodalommal teli szívedet. Bátorít, hogy bízz Krisztusban és vigasztal, hogy el ne csüggedj. Engedd, hogy munkálkodjon az Úr Jézus benned Szentlelke által.

Örvendezzünk hát a mai napon a mi Királyunknak, Jézusunknak, aki eljött hozzánk, hogy benne örömet találjunk! Ő a mi Megváltónk, Szabadítónk. Méltó arra, hogy dicsőítsük és imádjuk Őt. Ámen.

Szeretettel Krisztusban:
Ft. dr. Krasznai Csaba
lelkipásztor